Literatura dramàtica

Anàlisi d'obres de referència

Exercicis · 5 exercicis

Proves d'accés a la universitat (PAU) de Catalunya. Ordenats del més recent al més antic.
Retalls dels exàmens i pautes oficials (selecat.cat / universitats.gencat.cat).

Exercici 2

[4 punts en total: la manca de coherència i cohesió en la redacció, i els errors gramaticals, lèxics i ortogràfics, així com les deficiències en la presentació, poden comportar un descompte de fins a 0,4 punts]

Analitzeu l'escena següent de *La bona persona de Sezuan*, de Bertolt Brecht (amb traducció de Feliu Formosa), responent a les qüestions que es plantegen a continuació del text.

Música. Per última vegada, els DÉUS *s'apareixen en somnis a l'aiguader. Han sofert una gran transformació. Presenten senyals evidents de llargues caminades, de gran esgotament i d'haver viscut experiències desagradables. Un d'ells porta el barret xafat, l'altre ha deixat una cama en un parany de guineus, i tots tres van descalços.*

WANG: Per fi apareixeu! Passen coses terribles davant l'estanc de Xen Te, Resplendents! Xen Te torna a estar de viatge, ja fa mesos! El cosí ha arrambat amb tot! Avui l'han detingut! Diuen que l'ha assassinada per quedar-se la botiga. Però jo no ho crec, perquè he tingut un somni on ella se m'apareixia i m'explicava que el seu cosí la té presonera. Oh, Resplendents, cal que torneu immediatament a buscar-la.

DÉU PRIMER: És espantós. La nostra recerca ha fracassat. De bons, n'hem trobat pocs i, quan n'hem trobat algun, feia una vida indigna d'una persona humana. Ja ens havíem decidit per Xen Te.

DÉU SEGON: Si és que encara és bona.

WANG: És clar que ho és, però no apareix per enlloc!

DÉU PRIMER: Doncs tot està perdut.

DÉU SEGON: Calma!

DÉU PRIMER: Calma, per què? Haurem de dimitir, si ella no apareix! Amb quin món ens hem topat! Misèria, baixesa i depravació per tot arreu! Fins i tot el paisatge ens falla. Els arbres, tan bonics, decapitats pels cables elèctrics, i a l'altra banda de les muntanyes, veiem espessos núvols de fum i sentim canonades, i enlloc no hi ha una bona persona que se'n pugui sortir!

DÉU TERCER: Ai, venedor d'aigua, els nostres manaments semblen destructors! Em temo que caldrà suprimir totes les normes morals que havíem establert. La gent té prou feina a conservar la vida. Els bons propòsits els porten arran del precipici, i les bones accions els hi fan caure. *(Als altres dos* DÉUS*)*: El món és inhabitable, cal que ho reconegueu!

DÉU SEGON (*amb violència)*: No, són els homes, els qui no valen res!

DÉU TERCER: Perquè el món és massa fred!

DÉU SEGON: Perquè els éssers humans són massa febles!

DÉU PRIMER: Dignitat, amics, dignitat! Germans, no tenim dret a desesperar-nos. Havíem trobat algú que era bo i que no s'ha tornat dolent, sinó que, simplement, ha desaparegut. Correm a trobar-lo. Amb un n'hi haurà prou. No hem dit que tot pot millorar encara, si trobem una sola persona capaç de viure en aquest món, només una?

Surten de pressa.

a) Situeu el sentit de l'escena dins del conjunt de l'obra.

[1 punt]

b) Descriviu el tema, el conflicte, la situació i els personatges de l'escena, i raoneu si en el text són tractats de manera realista o simbòlica.

[2 punts]

***c*)** Identifiqueu el moviment estètic al qual pertany l'obra i justifiqueu-ho a partir de dos elements de l'escena.
[1 punt]

2. PAU 2026 · Juny · Sèrie 1 · Exercici 2

Exercici 2

[4 punts en total: la manca de coherència i cohesió en la redacció, i els errors gramaticals, lèxics i ortogràfics, així com les deficiències en la presentació, poden comportar un descompte de fins a 0,4 punts]

Analitzeu l'escena següent de *Casa de nines*, de Henrik Ibsen (traduïda per Feliu Formosa amb la col·laboració de Carolina Moreno), responent a les qüestions que es plantegen a continuació del text.

HELMER: Nora, t'ho conec a la cara. A la bústia hi ha una carta d'aquest home!
NORA: No ho sé… Em sembla que sí; però ara no has de llegir cap cosa d'aquestes! Cap cosa lletja no ha d'interposar-se entre nosaltres fins que tot hagi passat!
RANK *(en veu baixa a HELMER)*: Millor que no la contradiguis.
HELMER *(prenent-la entre els seus braços)*: La nena ha d'imposar la seva voluntat. Però demà a la nit, quan s'hagi acabat la dansa…
NORA: Seràs lliure.
MINYONA *(des de la porta de la dreta)*: Senyora, el sopar és a taula.
NORA: Porta xampany, Helene.
MINYONA: Sí, senyora. *(Se'n va.)*
HELMER: Ei, ei…, ara, la gran festa?
NORA: La festa del xampany… fins que apunti el dia! *(Crida.)*: I uns quants confits… Molts, molts, Helene… Un dia és un dia!
HELMER *(agafant-li les mans)*: Prou, prou, prou! No et deixis endur per aquesta exaltació febril! Torna a ser la meva petita i dolça alosa!
NORA: Sí, sí, i tant! Però ara comença a passar, i vostè també, doctor! Kristine, tu ajuda'm a arreglar-me els cabells.
RANK *(en veu baixa, tot sortint)*: No espera pas que passi alguna cosa?… Alguna cosa d'especial?
HELMER: De cap manera, amic meu. Només és aquest temor pueril de què t'he parlat abans. *(HELMER i RANK se'n van per la dreta.)*
[…]
NORA *(que queda immòbil uns instants, com si es volgués concentrar en ella mateixa: després mira el seu rellotge)*: Les cinc. Set hores fins a la mitjanit. Després vint-i-quatre hores fins a la mitjanit de demà. I s'haurà acabat la tarantel·la. Vint-i-quatre i set. Trenta-una hores de vida.
HELMER *(des de la porta de la dreta)*: Però què fa la meva petita alosa?
NORA *(anant cap a ell amb els braços oberts)*: Aquí tens la teva alosa.

***a*)** Situeu el sentit de l'escena dins del conjunt de l'obra.
[1 punt]

***b*)** Descriviu el tema, el conflicte, la situació i els personatges de l'escena, i raoneu si en el text són tractats de manera realista o simbòlica.
[2 punts]

***c*)** Identifiqueu el moviment estètic al qual pertany l'obra i justifiqueu-ho a partir de dos elements de l'escena.
[1 punt]

3. PAU 2026 · Juny · Sèrie 5 · Exercici 2

Exercici 2

[4 punts en total: la manca de coherència i cohesió en la redacció, i els errors gramaticals, lèxics i ortogràfics, així com les deficiències en la presentació, poden comportar un descompte de fins a 0,4 punts]

Analitzeu l'escena següent de *La casa de Bernarda Alba*, de Federico García Lorca, responent a les qüestions que es plantegen a continuació del text.

MARTIRIO: *(Señalando a ADELA)*. ¡Estaba con él! ¡Mira esas enaguas llenas de paja de trigo!
BERNARDA: ¡Esa es la cama de las mal nacidas! *(Se dirige furiosa hacia ADELA)*.
ADELA: *(Haciéndole frente)*. ¡Aquí se acabaron las voces de presidio! *(ADELA arrebata un bastón a su madre y lo parte en dos)*. Esto hago yo con la vara de la dominadora. No dé usted un paso más. ¡En mí no manda nadie más que Pepe!

[…]

ANGUSTIAS: ¡Dios mío!
BERNARDA: ¡La escopeta! ¿Dónde está la escopeta? *(Sale corriendo)*.

[…]

ADELA: ¡Nadie podrá conmigo! *(Va a salir)*.
ANGUSTIAS: *(Sujetándola)*. De aquí no sales con tu cuerpo en triunfo. ¡Ladrona! ¡Deshonra de nuestra casa!

[…]

(Suena un disparo).

BERNARDA: *(Entrando)*. Atrévete a buscarlo ahora.
MARTIRIO: *(Entrando)*. Se acabó Pepe el Romano.
ADELA: ¡Pepe! ¡Dios mío! ¡Pepe! *(Sale corriendo)*.
LA PONCIA: ¿Pero lo habéis matado?
MARTIRIO: ¡No! ¡Salió corriendo en la jaca!
BERNARDA: No fue culpa mía. Una mujer no sabe apuntar. […] Aunque es mejor así. *(Se oye como un golpe)*. ¡Adela! ¡Adela! […] *(En voz baja, como un rugido)*: ¡Abre, porque echaré abajo la puerta! *(Pausa. Todo queda en silencio)*. ¡Adela! *(Se retira de la puerta)*. ¡Trae un martillo! *(LA PONCIA da un empujón y entra. Al entrar da un grito y sale)*. ¿Qué?
LA PONCIA: *(Se lleva las manos al cuello)*. ¡Nunca tengamos ese fin!

(Las hermanas se echan hacia atrás. LA CRIADA se santigua. BERNARDA da un grito y avanza).

[…]

BERNARDA: […] ¡Descolgarla! ¡Mi hija ha muerto virgen! […] Ella, la hija menor de Bernarda Alba, ha muerto virgen. ¿Me habéis oído? ¡Silencio, silencio he dicho! ¡Silencio!

(Telón rápido).

FIN

***a*)** Situeu el sentit de l'escena dins del conjunt de l'obra.
[1 punt]

***b*)** Descriviu el tema, el conflicte, la situació i els personatges de l'escena, i raoneu si en el text són tractats de manera realista o simbòlica.
[2 punts]

***c*)** Identifiqueu el moviment estètic al qual pertany l'obra i justifiqueu-ho a partir de dos elements de l'escena.
[1 punt]

4. PAU 2025 · Setembre · Sèrie 3 · Exercici 2

Exercici 2

[4 punts en total]

Analitzeu l'escena següent d'*Islàndia*, de Lluïsa Cunillé, responent a les qüestions que es plantegen a continuació del text.

El Noi *està assegut a l'extrem d'una fila de cadires. Porta una bena al cap que li tapa una ferida. La caixa blanca és a sota la cadira on seu el* Noi.
Entra el Metge, *que seu al costat del* Noi *i amb una petita llanterna li mira els ulls.*

Metge: Què t'ha passat?
Noi: Anava corrents pel carrer i he topat amb la pota d'una bastida.

Pausa. […]

Metge: Així te'n vas tu sol a casa?
Noi: He d'anar a l'ambaixada d'Islàndia abans que tanquin.
Metge: Ja hi aniràs en un altre moment.
Noi: Hi he d'anar ara. He de tornar a Reykjavík avui.
Metge: Tornes tan aviat?
Noi: Sí.
Metge: Amb la teva mare?
Noi: No. Jo sol.

Pausa. […]

Noi: T'han tirat les cartes alguna vegada?
Metge: No. Mai.
Noi: Vols saber com serà el futur?
Metge: Ja sé com serà el futur. I la majoria de la gent també ho sap, però tot i així es fan tirar les cartes per si de cas, confiant en l'atzar. Però ja és massa tard, fins i tot per a l'atzar. L'hem dilapidat, també. Només ens queda la cobdícia i l'ambició. I aviat ni això ens quedarà perquè totes dues s'hauran menjat el món sencer. *(Pausa.)* No sé per què t'explico tot això. Potser perquè ara mateix tinc dos pacients en coma. L'un amb una pila de pastilles a l'estómac i l'altre amb una bala al cap. L'un per culpa d'haver perdut tots els seus diners i l'altre per voler aconseguir els que no eren seus. El més segur és que cap dels dos arribi a demà. *(Pausa.)* He de tornar a la feina. *(S'aixeca.)* Ves amb compte.

El Metge *se'n va. (Pausa.) El* Noi *es posa a cantar fluix. Entra el* Viatger, *que seu a l'altre extrem de la fila de cadires on es troba assegut el* Noi.

***a*)** Expliqueu què passa en el text i situeu el sentit de l'escena dins del conjunt de l'obra.
[1 punt]

***b*)** Descriviu el tema, el conflicte i els personatges de l'obra, així com la situació que planteja l'escena, i raoneu si en el text els personatges són tractats de manera realista o simbòlica.
[2 punts]

***c*)** Digueu quina forma dramàtica té l'escena a partir de dos elements del text.
[1 punt]

5. PAU 2025 · Juny · Sèrie 1 · Exercici 2

Exercici 2

[4 punts en total]

Analitzeu l'escena següent de *La casa de Bernarda Alba*, de Federico García Lorca, responent a les qüestions que es plantegen a continuació del text.

ADELA: Ya no aguanto el horror de estos techos después de haber probado el sabor de su boca. Seré lo que él quiera que sea. Todo el pueblo contra mí […], perseguida por los que dicen que son decentes, y me pondré delante de todos la corona de espinas que tienen las que son queridas de algún hombre casado.

MARTIRIO: ¡Calla!

ADELA: Sí, sí. *(En voz baja.)* Vamos a dormir, vamos a dejar que se case con Angustias. Ya no me importa. Pero yo me iré a una casita sola donde él me verá cuando quiera, cuando le venga en gana.

MARTIRIO: Eso no pasará mientras yo tenga una gota de sangre en el cuerpo.

***a*)** Expliqueu què passa en el text i situeu el sentit de l'escena dins del conjunt de l'obra.
[1 punt]

***b*)** Descriviu el tema, el conflicte i els personatges de l'obra, així com la situació que planteja l'escena, i raoneu si en el text els personatges són tractats de manera realista o simbòlica.
[2 punts]

***c*)** Digueu quina forma dramàtica té l'escena a partir de dos elements del text.
[1 punt]